



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **J. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2012, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2012 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce žalobou ze dne 7.8.2012 se domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Uvedl, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť dle jeho názoru jeho zdravotní stav odpovídá invalidnímu důchodu pro invaliditu III. stupně. Jeho zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a posouzen (nebo chybně posouzen). Zdravotní stav se stále zhoršuje. Dle odborných lékařů je odkázán na pomoc druhé osoby a není schopen vykonávat výdělečnou činnost. Navrhoval, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav.

V průběhu ústního jednání dne 21.5.2013 žalobce navrhoval zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2012 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s tím, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 10.9.2012 uvedla, že v případech, kdy se jedná o odbornou lékařskou otázku, je rozhodnutí žalované včetně rozhodnutí o námitkách, na tomto odborném posudku závislé, a žalovaná nemůže na svém rozhodnutí nic měnit. K důkazu navrhovala posudek posudkové komise MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 12.7.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 30.1.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- Žalobce uplatnil nárok na částečný invalidní důchod žádostí sepsanou prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná dne 3.6.2009.
- Lékař OSSZ Karviná dne 27.7.2009 dle záznamu o jednání – posouzení zdravotního stavu ve smyslu ust. § 8 zák.č. 582/91 Sb. v posudkovém hodnocení uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodnou příčinou je onemocnění cukrovkou, léčené použitím inzulinu aplikovaného pumpou, zatím bez sekund. diabet. komplikací, který odpovídá postižení uvedenému v kap. IV, pol. 1 písm. b/, přílohy č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb., tj. 35 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 cit. vyhlášky se nemění. Ve výroku uvedl, že posuzovaný není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Datum vzniku invalidity stanovil dnem 19.5.2009.
- Prostřednictvím OSSZ Karviná uplatnil žalobce 10.2.2012 žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
- Lékař OSSZ Karviná 15.3.2012 vypracoval posudek o invaliditě žalobce a ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Posuzovaný je invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Jde nadále o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Posuzovaný je schopen po vzniku invalidity I. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti. V posudkovém závěru

vedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IV, pol. 2 písm. c/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky se nemění.

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 29.3.2012 rozhodla tak, že žádost účastníka řízení o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 15.3.2012 je účastník řízení podle ust. § 39 odst. 2 písm. a/ zdp nadále invalidní pro invaliditu I. stupně.

- Žalobce uplatnil prostřednictvím OSSZ Karviná dne 23.4.2012 námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.3.2012, ve kterých uvedl, že jeho zdravotní stav se velmi zhoršil a odpovídá invalidnímu důchodu pro invaliditu II. – III. stupně. Má stále horší zdravotní problémy. Jeho zdravotní stav vyžaduje neustálý dohled jiné osoby.

- ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení dne 24.5.2012 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedla, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Do 22.3.2012 byl invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., šlo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Od 23.3.2012 je invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. Den změny stupně invalidity byl stanoven na 23.3.2012. Posuzovaný je schopen po vzniku invalidity II. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti.

Lékař ČSSZ v odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti mimo jiné uvedl, že do 22.3.2012 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je diabetes mellitus závislý na inzulinu – sekundární při chronické pankreatopii při závislosti na alkoholu. Funkčně jde o postižení středně těžké. Od 23.3.2012 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je metabolická encefalopatie na úrovni středně těžké demence. Tj. zdravotní postižení uvedené v kap. IV, pol. 2.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nemění. S přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu (dalším zdravotním postižením uvedeným v diagnostickém souhrnu) horní hranici 45 % navýšil o 5 % na celkových 50 % vzhledem k podstatně omezeným možnostem se pracovní zařadit.

Lékař LPS ČSSZ uvedl, že posudkový závěr lékaře oddělení LPS vycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zhoršení stupně zdravotního postižení bylo zjištěno až psychiatrickým vyšetřením dne 23.3.2012 (lékař neměl

k dispozici psychiatrické a neurologické vyšetření, tato byla provedena až po datu jednání, ale přede dnem vydání rozhodnutí.

- Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodnutím ze dne 12.7.2012 č.j. X změnila rozhodnutí č.j. X ze dne 29.3.2012 tak, že účastníku řízení dle § 39 odst. 2 písm. b/ zák.č. 155/95 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a článku II, bodu 3, zák.č. 220/2011 Sb. náleží od 23.3.2012 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná mimo jiné uvedla, že ČSSZ rozhodnutím ze dne 29.3.2012 zamítla účastníku řízení pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. b/ a c/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění pozdějších předpisů žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, neboť dle posudku OSSZ Karviná z 15.3.2012 poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Dne 26.4.2012 byly ČSSZ, prac. Ostrava doručeny námitky účastníka řízení sepsané 23.4.2012. ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek. Při novém posouzení zdravotního stavu účastníka řízení a při vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno z lékařských zpráv (citovaných v rozhodnutí) a zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. W. V rámci řízení o námitkách bylo novým posudkem o invaliditě vypracovaným ČSSZ dne 24.5.2012 zjištěno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Účastník řízení je od 23.3.2012 invalidní pro invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti účastníka řízení je zdravotní postižení uvedené v kap. V, pol. 1, písm. c/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Žalovaná dále citovala v odůvodnění rozhodnutí ust. § 39 odst. 1 a 2 zák.č. 155/95 Sb. a uvedla, že podle článku II, bodu 3, zák.č. 220/2011 Sb. vznikl-li nárok na částečný invalidní důchod před 1. lednem 2010 a při kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2011, je zjištěna invalidita II. stupně, náleží invalidní důchod v dosavadní výši, a je-li zjištěna invalidita III. stupně, použije se při stanovení nové výše procentní výměry invalidního důchodu nejvýše koeficientu 2. Vzhledem k tomu, že účastníku řízení vznikl nárok na částečný invalidní důchod od 19.5.2009, který se od 1.1.2010 považoval za invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, a při lékařské prohlídce provedené ČSSZ dne 24.5.2012 byla zjištěna invalidita II. stupně, náleží účastníku řízení od 23.3.2012 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně, tj. 8.467,- Kč.

- Zdravotní stav žalobce a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 30.1.2013 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J.W. a odborných lékařských nálezů.

V posudkovém hodnocení posudková komise uvedla, že zdravotní stav posuzovaného je dlouhodobě nepříznivý. Rozhodující příčinou je syndrom závislosti na alkoholu se somatickými komplikacemi – metabolická encefalopatie s projevy organického psychosyndromu s výraznou deteriorací intelektu a s degradací osobnosti, s poruchou mnestických a kognitivních funkcí. Výslednou poruchu psychických funkcí hodnotila posudková komise jako těžkou poruchu psychiky – s těžkou deteriorací osobnosti a intelektu, se závažnou poruchou mnestických a kognitivních funkcí s těžkým poškozením funkce některých orgánů, se závažným postižením celkové výkonnosti a schopnosti vykonávat denní aktivity.

Posudková komise uvedla, že součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné stavy (úplavice cukrová léčená inzulinem – sekundární při alkoholické pankreatopatii, stav po implantaci totální endoprotézy levého kyčelního kloubu pro aseptickou nekrózu hlavice v r. 2000, artróza kyčelního kloubu vpravo I. – II. stupně, přetlaková choroba). Posudkově odpovídá hodnocení kapitole V, pol. 2 písm. c/, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a s ohledem na závažnost stavu komise hodnotila v horní části procentního rozpětí dané položky, tj. 70 %. Posouzení invalidity II. stupně od 23.3.2012 posudkovým lékařem pro námitkové řízení ČSSZ dne 25.4.2012 považovala posudková komise MPSV za nesprávné vzhledem k tomu, že ještě nebyl zdravotní stav stabilizován. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky nemění. Posudková komise uvedla, že pojištěnec není schopen výdělečné schopnosti za zcela mimořádných podmínek. Vznik invalidity III. stupně stanovila PK na 7.6.2012 – neurologickým vyšetřením. Dále uvedla, že před tímto datem se jednalo o invaliditu I. stupně. Ve výroku posudková komise uvedla, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 30.1.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení posudkovým lékařem pro námitkové řízení dne 25.4.2012, když

uvedla, že toto posouzení považuje za nesprávné vzhledem k tomu, že ještě nebyl zdravotní stav posuzovaného stabilizován. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 29.3.2012, kterým byla žádost o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta, u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR byla prokázána invalidita žalobce III. stupně ke dni

pokračování

- 7 -

43Ad 34/2012

vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 12.7.2012, když jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 %, a jedná se tedy podle § 39 odst.2 písm. c) z.č. 155/1995 Sb. o invaliditu třetího stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst.5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobce je invalidní pro invaliditu třetího stupně.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 21.5.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně